

لئوناردو داوینچى

قصه‌ها و افسانه‌ها

ترجمه لیلی گلستان

فهرست مطالب

۱۳	برف
۱۵	روبه و زاغ
۱۷	عنکبوتی در سوراخ کلید
۱۹	سیهُره
۲۱	درخت هلو
۲۳	ماده شیر
۲۴	قو
۲۶	صفد و خرچنگ
۲۷	درخت انجیر
۲۹	عنکبوت و انگور
۳۱	زنبق سفید
۳۲	خر و یخ
۳۳	درخت غان، درخت مورد
۳۳	و درخت گلابی
۳۵	شتر
۳۷	صفد و موش
۳۹	موش، راسو، گربه
۴۰	کَنگها
۴۲	زبان و دندانها
۴۴	فیل

۹۱	موش کور.....
۹۲	بید و کدو تبل.....
۹۵	نارون و درخت انجیر .....
۹۶	عقاب و جفد.....
۹۸	عنکبوت و زنبور زرد.....
۹۹	میمون و پرندۀ کوچک .....
۱۰۱	درخت گردو.....
۱۰۳	خرچنگ و صخره.....
۱۰۵	درخت سدر.....
۱۰۷	کبکها .....
۱۰۹	خروس و شیر.....
۱۱۰	... و غمگین ترین .....
۱۱۱	تمساح عجیب.....
۱۱۲	سارها و جفد.....
۱۱۴	مار و پرندۀ ها.....
۱۱۶	کرم ابریشم .....
۱۱۷	تک شاخ .....
۱۱۹	مرگ عقاب .....

۴۷	درخت شاه بلوط و درخت انجیر .....
۴۹	شعله‌ها و شمع .....
۵۱	گیاه و داربست .....
۵۲	تیغ .....
۵۴	شیر .....
۵۵	سیلان .....
۵۶	پلیکان .....
۵۸	مورچه و دانه جو .....
۶۰	یاس سفید و توکا .....
۶۲	گرگ .....
۶۳	تور .....
۶۶	گل ساعتی .....
۶۷	پروانه و نور .....
۶۹	پشم گوسفند و شپش .....
۷۱	قاقم .....
۷۲	آب .....
۷۳	مو و مرد کشاورز .....
۷۴	سنگ چخماق و تفng .....
۷۵	قریباغه خسیس .....
۷۶	گاو و حشی .....
۷۸	سنگ و جاده .....
۸۰	گردو و ناقوس .....
۸۲	درخت سدر و بقیه درخت‌ها .....
۸۴	مرغابی و باز .....
۸۶	شعله‌ها و دیگ .....
۸۸	مو و درخت پیر .....
۹۰	شیر و بره .....

لئوناردو نابغه خیالپرداز

لئوناردو داوینچی، به قول همزمان‌هایش شخصیتی بحث‌برانگیز بود و بسیار هم در باره‌اش بحث شد.

لئوناردوی نقاش را مردم نمی‌پستدیدند، چون هرگز آثاری را که اقدام به خلقشان می‌کرد به پایان نمی‌رسانید. مردم معتقد بودند لئوناردوی مجسمه‌ساز شهرتش را ضایع کرد چون هرگز مجسمه عظیم فرانسوی‌سفور ترازی سوار بر اسب را به مرحله قالب‌گیری نرساند.

لئوناردوی معمار، افراطی به حساب می‌آمد و مردم از ته دل معتقد بودند لئوناردوی دانشمند یک دیوانه بیش نیست.

اما رقبایش با وجود تمام حسادت‌هایی که به او داشتند در موضوعی به توافق رسیده بودند: لئوناردو، قصه‌گوی فوق العاده‌ای بود و با ظرافت کلام و اصالت نوشه‌هایش، باعث جلب و جذب اطرافیانش می‌شد.

هنگامی که در باره علوم سخن می‌گفت، دهان دانشمندان را می‌بست، و وقتی در باره فلسفه بحث می‌کرد، فلاسفه را مجدوب خود می‌ساخت. و زمانی که افسانه و قصه تعریف می‌کرد، نجبا مدرج و ستایشش می‌کردند.

خلاصه کلام، او مورد توجه تمام طبقات اجتماعی بود و هرگز هم شنوندگانش را فریب نمی‌داد که آن هم از قدرت تخیل فوق العاده غنی‌اش سرچشم می‌گرفت.

مردم روزگار ما بر این عقیده‌اند که او اندوخته‌ای بی‌پایان از قصه‌های کوتاه و «هزلیات» داشت.